

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Mores

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Mores.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Mos moris est vite institutum, consuetudine firmatum. Idem, Heb. Derec, via trita, pedibus calcata & metaphoricè, pro consuetudine seu more confucto. Galli de homine consuetudinem sequente, dicunt; Il va son grand chemin. à verbo Daras, calcavit pedibus, incesit.

BIBLICI LOCI.

Mores gentium, 2 Reg. 11. 14. Israelitarum, Ath. 13. 18. Christianorum, Heb. 13. 5. corrumpunt bonos mores colloquia prava, 1. Cor. 15. 13.

SENTENTIAE POETICAE.

Ελευθερον φιλοσοφει τον αυτον τροπον.

Ingenios serua tuos ipse mores.

Καλον φρεσι καρπον οι ευμοι τροποι.

Καταξι δ' αυτος εις ιντατος βιος.

Bonum proger minant fructum probi castiq; mores.

Fructus autem bonus est bene composita vita.

Sen. Agam. c.

Nam serua nunquam est ad bonos mores via.

Quem pauciter peccasse, pene est innocens.

Quid. 3. Art.

Maism opus mores composuisse suos.

Plaut. Trin.

Mores mali quasi herba irrigua succreuerunt uber-

rime.

Neq; quiddam hic vile nung; A, nisi mores mali;

Eorum licet iam messem metere maximam.

Plaut. Trin.

Nunc mores nihil faciunt, quod licet, nisi quod lubet;

Ambitio iam more sancta est, libera est à legibus.

Ibidem.

Mores leges perdaxerunt iam in potestatem suam.

Ea misera et iam ad parietes sunt fixa clavis ferreæ.

Pbi malos mores affigi nimio fuerat equius.

Ter. Heaut.

Quam multa iniusta, ac prava sunt moribus scilicet prauis.

Quid. de med. faciei.

Prima sit in vobis morum tutela: puella

Ingenio facile conciliante placens.

Certus amor morum formam populabitur atq;

Hor. 3. Carm. 7.

Prima nocte domum claudit: neq; in vias

Sub canis quaruula descece tibia

Et se saepe Vocant.

Quid. 3. Art.

Sint modici vitium paruaq; utrinq; lactima;

Et summos dentes ima labella tegant.

Nec sua perpetuo contendant ista visu;

Sed leue nescio quid semineuimus, sonent.

Ibidem.

Est q; in incessu pars non temnenda decoris.

Allicir ignoro illa fugatq; Viras.

Ibidem.

Carpe cibos digitis est quidam gestum edendi.

Ora nec immunda tota perunge manib.

Nene dum prae sume dapes, sed desine citra

Quam cupias paulo quam potes esse minus.

Idem 3. Art.

Nec coram mixtis cerue sumsisse medullas,

Nec coram dentes perfricuisse probem.

Ista debunt faciem, sed erunt deformia visu:

Multaq; dum sunt turpia, facta placent.

Quid 2. Art.

Certa sibi à nobis dabitur mensura bibendi;

Officium praesent mensq; pedesq; suum.

Iurgia praecipue vino stimulat a caneto,

Et nimium faciles ad fera bella manum.

Occidit Eurycion stulte dat a vitina bibendo;

Aptior est dulci mensa merumq; ioco,

Quid 3. Art.

Sed minimus labor est sapienter iactibus viti;

Maism opus mores composuisse suos.

Tunc sumus incauti stultiq; aperimur ab ipso,

Nedaq; per lusus pectora nostra pateat.

Ibidem.

Pertinet ad faciem et apud compescere mores;

Candida pax homines, trux decet ira foras.

Ora triment ira nigrescunt sanguine gena:

Lumina Gorgoneo sautes auget micant.

Odium immodicos experio credere, falsus:

Sape tacens, ody serena vultus habes.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Sed cum duo sint virtutum genera, alterum carum, in ratione esse dicimus alterum earum, quas morales & ratione habentiaque & exercitationis indigent, & temperant.

Morales & voluntaria moribus, à quibus nomen ducuntur paululum à consuetudine deflexit, omnino comparantur, perspicuum est, nullam omnino moralium virtutum in nobis natura: nihil enim quod insitum & innatum est, aut affuecit: vt lapis, qui suapte sponte dcorum ferret, non sublimè ferri affuecet, ne si miles quidem cum quis insitum suefaciat, emittat: eodemque modo, nec ignis deorsum, nequequam aliter, atque ipsius natura ferat, potest affuecitur à natura, neque contra naturam nobis insitum virtuti factique sumus ad eas & percipienda natura, & efficienda consuetudine. Iam vero quae nobis à natura tributa sunt, facultates accipimus, deinde officii munericibusque sumus vsuor. 2. Eth. lib.

Plura moribus, quam viribus vincimus Quint. Dec. 3. Ea magna voluptas est, æqualem ac patrem verbis vita atque ita viuere, vt omnis oratio moribus consonet. Cicero boni approbat verba.

Imitium moribus facilis, neq; aimium diffidit.

off. Acad.

Mores iusti peculium sunt pretiosissimum.

Mos bonus stabilior est lege, Secar. apud Stob.

Mores mali, quasi herba irrigua, succreuerunt vber-

in Trin.

Nam fera nunquam est ad bonos mores via

Quem pauciter peccasse, pene est innocens. Sen. in Ag.

Morosi, qui sunt perueris moribus. Curiosi qui in

omnia fieri expofcunt.

Ille est morosus, qui multorum morum inter se con-

est, vnde senectus morosa, auctor Seneca: quando res per-

nimo hominis cuncta fastidientis satisfaci, ea proprie mor-

Porphyrius.

Vsq; adeo morosi sumus, vt nobis non satisfaciatur.

Athenes. Cic. lib. 1. de Oratore.

Ηδὴ, αυταδ αυτῶν αυτην οικιας ηδὴ ηδ.

Morositas in congressu & consuetudine diffcultas, aut

definitur potest.

Οδὴ αυταδ αυτῶν αυτην οικιας ηδὴ ηδ.

Οδὴ αυταδ αυτῶν αυτην οικιας ηδὴ ηδ.

Morosum cum iure quis appellat, qui quo aliquis in

gatur. Ne pergas, inquit, mihi molestus esse. Ac ab aliquo

haud dignum existimat, contra refutatur, & cum res lib-

nalis sit, ementibus quanti vendat, nunquam eloquitur

daturi sint, rogat. Et iis qui honoris gratia celebrat

aut, minime fore vt exhibeantur. Nec vero quemquam vel-

pellentem aut vigentem, aut pede prementem, tenet

tat, iubente amico symbolum conferri, hoc etiam arg-

perire conuenit. Si in via pedem offenderis, excecari

nec ferre potest, vt quempiam diutius operatur, idem

tu, neque sermonibus, neque salutatione oblectatur: nec

faciat, aut supplicet, facile adduci potest. Theophrastus

in lib. 1. de moribus.

Eorum quae in moribus fugienda sunt, tria esse gener-

tiositatem, Impotentiam, & Feritatem: quorum per-

quae sunt duorum contraria, alterum enim Virtutum, quo-

alterum vocamus. Arist. lib. 7. Eth.

Qui nec factum quid dicunt ipsi, & tamen eos qui

permolente ferunt, agrestes & duri videntur. At vero, q-

facietis modum quenda adhibent, vt vrbani nominantur,

nis moribus praediti: morum enim haec sunt indices mo-

enim corpora, sic mores ex monitionibus indicantur.

Interpres Galeni mores bifariam paritur: alios natura-

lios acquiritos. Innati mores sunt, ex complexionem

ne naturali: acquiriti parantur, & doctrina, & consuetu-

illud Menandri: corrumpunt bonos mores colloquia

οὐδὴ ηδὴ αυταδ αυτῶν αυτην οικιας ηδὴ ηδ.

Mores cum ætate mutantur. Idem in oratione pro

Non ingenerantur mores, tam à stulte generis acie

exiis rebus, quae ab ipsa natura bonis à vite consuecunt

tantur, quibus alimus & viuimus Carthaginenses

mendaces; non genere, sed natura loci: quod prop-

multis & variis mercatorum sermonibus ad studium

dieo quæstus vocabantur. Ligures montani, duri atq; ag-

cuit ager ipse nihil ferendo, nisi multa cultura, & m-

quælitum. Campani semper superbi bonitate agrorum

magnitudine vrbis salubritate, descriptione, pulchritu-

copia atque omnium rerum affluentia, primum illa m-

rogantia, quae à maioribus nostris alterum Capua con-

lauit, deinde ea luxuries, quae ipsam Hannibalem arm-

etum voluptate vicit. Idem in Orat. 16. comita Rull. in

PC

POLYA

ationem morum plerique pro rerum statu conuertunt.

mutauit genus aut mores. *Lilius, Decad. 4. libro se-*

veram virtutem rectaque ratione stabilitam nunquam
foruere vis in contrarium posse conuerti: ita consilia
bonasque naturas indigne grauibz calamitatibus affli-

abardum pro credere vna cum fortuna mutari. *Plur. in*

populi mores sunt, vti suo quam Reipublicæ magisque po-
gloriz studio plures agant. Hinc rerum ac nominum
dum plerumque qui potior flagitio est, vbi armis fu-
tyrannos amores damno publico oppressos esse dicat.
regre exsequis digni, quibus si fides rerum gestarum obiti-
neque honestos premis memoriam frustrari sinit, neque
illustremque famam procedere) nequiquam
vritus cum verum illud atq; vnicum decus pessimo cuiq;
demptum impie bonis. *Aurel. Victor.*

neque amici, neque inimici homines inter se existunt: a-
nem cuiuslibet, aut morum similitudine in concordiam &
mores conuincunt, aut moribus discrepantes in ini-

aducant. *Procop. de bello Vandal. l. 2.*

tantum quam singulorum hominum mores sunt: gentes
alioz inuicem, alioz ad aduersas, quædam timida: in vinum, in
pnyones alioz sunt. Athenienium populum fama est ce-
de supra vires andacem esse ad conandum: Lacedæmonio-
niam, & vix ea quibus fidi ingredientem. Non ne-
de totam Asiæ regionem inaniora parere ingenia, & Rho-
dioremon fermonem esse, quod excellere inter finitimas
gens videatur. *Lin. Dec. 5. l. 5.*

Seniores Lepidum Amilium Augurem, quod ex mil-
itibus condidisset, adesse iusserunt. At nunc si quis tanti ha-
re Senator agnoscitur: adeo mature a rebus in vitia, à vi-
perpetua à prauis in precipitia peruenitur. *Vell. Patere. libro se-*

homines in reges, velut vnici exempli mores formant. *Lin.*

Et quæ ad felicitatem ciuitatis & virtutem omnium maxi-

am afferent momentum, ita demum permanere immobilia
inducatur, si moribus & educationi ciuium implanta-
tam firmam voluntatem ex his elementis oriri, quæ ne-
cessaria est validissimum vinculum: eam porro disciplina (quæ
gloriam vitam gerit) apud iuniores effici. *Plutarchus in Ly-*

prodest foris esse strenuum, domi si male viuatur. Expu-
lserit licet verbes, corripiantur gentes, regis iniuciant manus:
libro accurat officium & verecundia sua conlittere, partium
reputatus celo cumulus sedem stabilem non habebit. *Paler.*

nostrum moribus non amplius habitant præci an-
nonnullis grauitas superbie, iustitia stulticia, fortitudo in-
pendentia facultatis nomine appellatur. Contra vero quæ a-
pud præcios diosa erant, hæc nunc extolluntur, & hominibus
ad mandata bona videtur: & ignaua curritas, maligni-
tas pro sapientia habetur, & qui omnibus in rebus sunt
dociles ac tractabiles censentur: quæ vitia iam multas
gentes ciuitates euerterant. *Dionys. Halic. l. 9.*

in commutandis moribus hominum medius annus va-

ncipium plus. *Plinius Panegy.*

mentum morum ex minimis quoque licet capere: Impu-
denciam dicitur ostendit, & manus mota, & vnum interdum re-
latum, & relatus ad caput digitus, & flexus oculorum. *Seneca*

que veris orationem corruptam placere, ibi mo-
pæque à recto detrahitur, non erit dubium. *idem, episto-*

gnati in solum, sed publice furimus. *idem, epist. 95.*

APOPHTHEGMATA.

dicere solebat: Neque vinum austerum aptum esse po-
mores agrestes hominum conuersationi. *Srob. ser. 4. de*

Musicos in ius vocabat, dicens quod lyrae chordas con-

parent animi mores negligenter. *Laert. l. 6.*

aliquando spectans lithmia certamina, quum alter pu-
cæsus, totumque theatrum exclamaret. O, Chium Io-
vide, inquit, cuiusmodi sint hominum mores: cæsus si-
vocaliterant. Solent isti ob dolorem exclamare.
qui dolebat, silebat: qui læsi non erant, exclamabant.

Augustus Cæs. Livia & Iulia Augusti Cæsaris filiae, in gladi-
torum spectaculo cum omnium formosissimæ essent, omnium o-
culos in se conuertebant, comitatus dissimilitudine. Liviæ quip-
pe cingebant viri graues, Iuliam vero iuuenes lasciuientes & la-
xuriosi, Augustus igitur pater cum hæc vidisset, intellexit demum
quam diuersis moribus filias haberet. *Erasmus libro apophthegm.*
ex Suet.

Alphonsus cum Syracusanum quendam equitem truculentis
morbis hominem barbarum appellasset, atque ille quod præclara
patria Græca origine esset, nomen barbari abhorrens, iniquo animo
ferre iniuriam videretur: Ego, inquit rex, non à patria soleo, sed à
morbis barbaros definire. Docuit autem non ex patria vel parenti-
bus, sed ex moribus, eum leonem ex vaguibus, iudicandum esse. *Pa-*

Aristippus. Vterque Dionysium coluit, Aristippus & Plato: sed
Aristippus à deliciis aulicis, quum adesset non abstinerebat, Plato
etiam inter regalem luxum frugalitatem seruare nitentur. Itaque
quum Plato reprehenderet Aristippum, quod adeo lautis indul-
geret: rogauit, quid sentiret de Dionysio, num vir bonus videretur?
quum respondisset, Videri bonum: At qui ille, inquit, me multo vi-
uit lautus. Proinde nihil vetat, quidem & laute viuere, & bene viuere.

Philippus: Duo erant fratres, quorum alteri nomen Amphote-
ros, quod Græcis sonat ambo, alteri Hecateros, quod illis sonat vter-
que: Philippus animaduertens Hecateron esse cordatum, ac geren-
dis rebus accommodum, contra Amphoteron ineptum ac degene-
rem, inuertit illis nomina, dicens Hecateron esse Amphoteron, Am-
photeron autem esse Vdeteron, id est, neutrum. Significans alterum
fratrum, videlicet Hecateros duorum in se virtutes compleri: alteri
nihil relictum. Itaque ei qui Amphoteros dicebatur, mutauit no-
men in contrarium, vt ad irrogos diceretur, quasi nullus pretii. *Plur.*

Agis. Historici narrant, Agidem puerum in summis deliciis esse
educatum, sed simulatque adolecens ad Reip. gubernacula admo-
tus est, incredibili mutatione, reiectis pristinae vitæ voluptatibus,
huc totum animum adiecit, vt Spartam barbarorum ac Græcorum
morbis corruptissimam ad pristinam frugalitatem reuocaret, quæ
res illi fuit exitii causa. Vtinam autem ceteri principes, quorum
prima ætas fere luxu deliciisque corrumpitur, saltem cum Agide
tum animum vertant ad bonam frugem, cum regni habenas acci-
piunt. *Plur. in Lacon.*

Themistocles. Adolecens in comotationibus ac mulierum amo-
ribus volutabatur. At postquam Miltiades factus imperator apud
Marathonem deuicisset barbaros, iam nullus offendit illum que-
quam agentem præter decorum Percontantibus autem, cur mores
tam repente mutasset? Miltiades ait) nunc me non patitur cessare
atque dormire. *Plur. in Themist. & in apoph.*

SIMILITVDINES.

Lysidius Psychagorici. Qui corruptis obfcenisque moribus, specu-
lationes sermonesque diuinos immiscens, non secus faciunt quam
illi, qui cænofo pureo purissimam infundunt aquam, quæ cænum
conturbet, & suam ipsius contaminet puritatem. *In epistola ad Hip-*

Socratis. Quemadmodum vinum austerum non est aptum po-
tioni: Sic mores agrestes non apti sunt hominum conuersationi.
Apud Srob. ser. 2. de imprudencia.

Plutarchi. Vt apicula per omnia circumuolitans, id quod est vit-
le, domum adducit: Ita studiosus ex vnoquoque quod ad mores
confert, excerpt. *in mor.*

Seneca. Vt qui variis tempestatibus huc & illuc iactatus est, nec
tamen peruenit, non multum negauit, sed multum iactatus est: Sic
qui diu vixit, nec proficit ad bonos mores, non diu vixit, sed diu fuit.

Seneca. Placidus sapiens, & æquus erroribus, non hostis, sed cor-
reptor peccantium, hoc quotidie procedit animo: Multi mihi oc-
current vino dediti, multi libidinosi, multi ingrati, multi auari,
multi furiosi ambitionis agitati. Omnia ista tam propitius aspiciet,
quam ægros suos medicus. Nunquid ille, cuius nauigium multam,
vidique laxatis compagibus, aquam trahit, nautis ipsique nauigio
irascitur? Occurrit potius, & aliam excludit vnam, deinde aliam e-
gerit, manifesta foramina præcludit, latentibus, & ex occulto senti-
nam ducentibus labore continuo resistit, nec ideo intermittit, quia
quantum exhaustum est, subnascitur. Lentio adiutorio opus est con-
tra mala continua & fecundia, non vt desinant sed ne vincant. *Lib. 1.*

Dionys. Nicæ. Mare interdum ita tranquillum videre licet, vt &
timidissimus, opinor, possit contemnere. Quid ergo? An propterea
illi credendum est, & neque anchoras, neque clauum, neque alia ad
salutem necessaria assumere oportebit, qui sit soluturus? Videbis
enim (si ita fors ferat) paulo post incumbente vento, tempestatem
fortem, & fluctus magnos, immensisque montibus pares curuos,
albescentes. Ita quoque cum qui modo tibi visus est mansuetus,
magnamque præ se ferre erga te beneuolentiam, & studium leui
causa

